

ubførlig Ophævelsen af Skibsafgiften. Jeg har paa dette Omraade, som de Herrer maatte ville erindre, fra tidligere Tid staet noget vaklende med Hensyn til, om jeg vilde stemme for eller imod denne Afgifts Ophævelse. Denne Tvivl er nu bortfalden, forsaavidt den nye Fremstillingsmaade, som blev anvendt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgtreds (Sage), er rigtig, nemlig at man ikke berøver Landet denne Indtægt af 700,000 Kr., forbi det dog er Statens Borgere, der til Syvende og Sidst betale den, saa at det ikke er, saaledes som det tidligere har været fremstillet her, en Afgift, som hovedsagelig hviler paa de udenrigske Skibe.

Jeg skal dernæst et Dieblis vende mig til nogle Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgtreds (Falbe-Hansen). Det vil være kjendt, at jeg hører til dem, som ved enhver Leilighed og usforbeholdent, hvad enten det bliver vendt til Behreidelse mod mig eller til Noes, har udtalt, at min Interesse og min Sympathi gaar i Retning af, at der bør virkes hen til bedre Vilkaar for Arbejderbefolkningen eller de Klasser, som ere stillede lavere i Samfundet end den, hvortil jeg hører. Det erkjender jeg, at det har jeg udtalt tidligere, og jeg staar i den Henseende paa det samme Standpunkt endnu. Men ikke desto mindre lød det ikke behageligt i mine Øren, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgtreds. Det er vel sandt, at jeg bedre vil kunne forstaa de Udtalelser, jeg sigter til, naar jeg mindes en Slutningsudtalelse af det samme ærede Medlem, der dreiede sig om Børsadressen. Det ærede Medlem syntes der at være af den Mening, at det var berettiget, at Adressen havde udtalt sig med Ensidighed. Jeg tror ikke, at det egentlig kan have været Meningen hos Forfatterne af Børsadressen at ville udtale sig ensidig paa den Maade, jeg tror kun, at det kunde være berettiget at sige, at de selvfølgelig have udtalt sig paa en Maade, der særlig havde til Hensigt at oplære, hvad der kunde gavne deres Stand og deres Interesser, men at de dog samtidig havde Diet aabent for at fremstille det, der ønskedes gjennemført, paa en saadan Maade, at de ogsaa gavne andre Samfundsklasser og derfor meget godt kunde gaa Haand i Haand med dem. Naar nu imidlertid det ærede Medlem har den Tro, at, naar man skal fremsætte en Sag, der angaar Ens Interesse, har man en vis Berettigelse til at fremsætte den ensidig, bidrager ganske vist dette til, at jeg lettere kan forstaa de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlems Side om Pengeudprekninger ud af den mindre bemidlede Stand og endelig om, at de Millioner af Penge, som nu ere samlede i Statskassen, repræsenterer en Sum af Lidelser og Affavn for en stor Del af Befolkningen. I Tidenden Sp. 64 udtaler det ærede Medlem: „Vi havde altsaa i 1864 et helt

System af Statter, som samlede sig i de to, Indkomstkrigsstaten og Krigsstatillaget til Tolb. I Forening vare disse to Afgifter vistnok retsfordige, forsaavidt man kan naae Retfærdighed i Skattefordelingen. Men hvad skete saa? Saa Aar efter ophævede man det Tillæg paa de mere Velhavende, som bragte Retfærdighed i Fordelingen tilveie, og den Galvdel, man maatte erkjende hvilede for haardt paa de Ubemidlede, lod man blive staaende.“ Jeg tror, at det ærede Medlem har taget feil, jeg fristes ialtsald til at bruge dette Udtryk. Det ærede Medlem maa dog vist erkjende — og jeg haaber, at hvad jeg her fremsfører, er korrekt — at den Indkomstkrigsstat, som blev paalagt, ikke blev hævet saa Aar efter, saaledes som det blev udtalt, eller som det kunde forstaaes, saa Aar efter, altsaa efter Bilkaarlighed; Staten var, saavidt jeg erindre, kun given for 2 Aar, og som Folge deraf faldt den bort, da de to Aar vare gaaede. Men jeg skal dertil knytte den yderligere Oplysning, at naar Ulligheden netop er tilstede i dette Dieblis — og jeg erkjender selv, at der er en saadan Ullighed tilstede — har det sin Aarsag i, at der kort Tid efter eller maatte netop saa Aar efter — her passer Udtrykket, og her kan det bruges — af daværende Minister Jønger blev forelagt en Indkomstskattelov i Ullighed med Krigsindkomstskatten, men den blev forkastet og det med en Majoritet her i Thinget, hvortil man maatte regne det, som nu kaldes Venstre eller Oppositionen her. Derfor var det et høit forunderligt „Hør!“, som igaar lød saa høit og lydelig fra Venstre, det var kun et „Hør!“ for at minde os om Sagens rette Sammenhæng, og jeg tror derfor, at Behreidelsen for Uretfærdighed af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgtreds, forsaavidt hans Ord have været fremsatte som en Behreidelse imod Regjeringen eller Regjeringens Parti, ikke rammer. I Almindelighed kan jeg meget godt indrømme, at det var heldigt, om en saa ulige Fordeling af Statterne paa en eller anden Maade kunde blive hævet. Det er jo givet, at man kan se en Sag fra mange forskjellige Sider, og jeg skal pieblitelig tilstaa, at det Foredrag, vi hørte fra det ærede Medlem, for mig indeholdt overordentlig interessante Punkter, og mange Punkter, hvoraf jeg blev oplyst og belært om, hvorledes det stod sig paa forskjellige Omraader; men det forekommer mig ogsaa, at der paa andre Punkter var lidt Ensidighed, idet det dog vel kan ansøres, at, naar Statterne blive forøgede for Arbejderne, da er det en Folge af, at ogsaa deres Indtagter ere stegne. Jeg tror, at man uden Overdrivelse kan sige, at fra 1864 — det var jo det Tidspunkt eller omtrent det Tidspunkt, der er Tale om — er Arbejdernes Løn steget med allermindst 30 pCt., ja, jeg tror, at jeg maatte endogsaa tør sige med 50 pCt., men jeg vil holde mig til det Laveste. Alligevel bliver det ikke mindre uretfærd-